

(४३६) वर्णनाक्षरसंज्ञातश्चित्रार्थैरक्षरैर्मितैः ।

यथा शाकुन्तले राजा । “कच्चित् सखीं विनाऽतिबाधते
शरीरसन्तापः । प्रियम्बदा । सम्पदं लब्ध्वासहो उग्रसमं गमि-
स्सदि” ॥*

(४३७) सिद्धैरर्थैः समं यत्र प्रसिद्धोऽर्थः प्रकाशते ।

स्निष्टलक्षणचित्रार्था सा शोभेत्यभिधीयते ॥

यथा ।

“सदृशसम्भवः शुद्धः कोटिदोऽपि गुणान्वितः ।

कामं धनुरिव क्रूरो वर्जनीयः सताम्प्रभुः” ॥

(४३८) यत्र तुल्यार्थयुक्तेन वाक्येनाभिप्रदर्शनात् ।

साध्यतेऽभिमतश्चार्थस्तदुदाहरणं मतं ॥

यथा ।

“अनुयान्त्या जनातीतं कान्तं साधु त्वया कृतं ।

का दिनश्रीर्व्विनार्केण का निशा शशिना विना” ॥

(४३९) हेतुर्वाक्यं समासोक्तमिष्टकृद्देतुदर्शनात् ।

यथा वेण्यां भीमं प्रति चेटी । “एवं मए भणिदं । भानु-
मदि तुह्माणं अमुक्केसुं केसहत्थेसुं कधं अह्माणं देवीए केशाः
संयमीअन्तित्ति ॥ †

(४४०) संशयो ज्ञाततत्त्वस्य वाक्ये स्याद्यदनिश्चयः ।

* साम्प्रतं लब्ध्वाऽपि उपशमं गमिष्यतीति ॥ सं० ॥ टी० ॥

† एवमिति । एवं मया भणितं भानुमति युष्माकं अमुक्तेषु केश-
हस्तेषु कथमस्माकं देव्याः केशाः संयम्यन्ते इति ॥ सं० ॥ टी० ॥